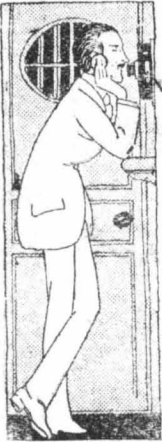

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποιος είναι ο ιδανικός σύζυγος;

ΙΣΤ. (Τι άπαντων ή δεσποινίδας μας, πώς τον άναίρετονται και πώς τον δελουν)

Η δης ΜΑΡΩ Ι... μās γράφει : 'Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Η έξυπνη ιδέα που είχες να θέσης εις τās άναγνωστρίας σου τó έρώτημα : «Ποιος εινε ο ιδανικός σύζυγος» κλπ. μ' έκαμα κι' έμένα να σκεφθώ τó γάμο. Κι' αλήθεια, ποτέ ως τώρα δέν είχα πλάσει την εικόνα του νέου εκείνου, του όποιον θά ήθελα για σύντροφο τού βίου μου !

λήψεις. Μ' αγαπά ! Υπάρχει ιδεωδέστερος σύζυγος από τον άνδρα που αγαπά ; Άλλά... εκεί που ήμουν έτοιμη να προφέρω τó πολυπόθητο «Ναι», τον έχασα από τά μάτια μου. Κυττάζω γύρω μου σαν χαζή, τίποτα. Μά τί έγινε λοιπόν ; Άχ, αγαπητό μου «Μπουκέτο», ήταν δνειρο. Ένα ωραίο δνειρο, που πλάσθηκε έξ αιτίας του διαγωνισμού σου. Ώστε... «Όνειρο ήταν και πάει...» Με έκτιμησι. Μαρία Τσοχαλή

Έφαντάσθηκα λοιπόν ένα νέο μελαχροινό, με μεγάλα ωραία μαύρα μάτια, με σώμα αθλητικό, θαρραλέο, έξυπνο, να μην τρομάζει εις τās άποτυχίας της ζωής, δραστήριον, μορφωμένον και εύγενή. Νά μου άνταποδίδη την αγάπη μου, να φέρεται με λεπτότητα, άλλα και ποτέ να μην υποκύπτει εις τās παραλόγους επίθυμίας, τās όποιας πιθανόν κάποτε να έχω. Έάν εύρω εκείνον ό οποίος θά συγκεντρώνη αυτά τά προσόντα, δέν υπάρχει αμφιβολία ότι ο γάμος μας αυτός θά εινε εύτυχης. Άλλά έπειδή εινε ζήτημα αν υπάρχει ένας τέτοιος άνθρωπος, έχω την γνώμη ότι για να εινε ένας γάμος εύτυχιος, πρέπει και οι δυο οι σύζυγοι να παραδέχονται μερικās εύχαριστήσεις των. Έάν επί παραδειγματι εινε ο άνδρας ζηλιάρης, ή γυναίκα, γνωρίζουσα τó ελάττωμα αυτό του άνδρός της, να άποφεύγη όσο μπορεί να προκαλή τή ζηλία του. Εινε εκείνη ζηλιάρα ; Νά άποφεύγη να δείξηνη τó ελάττωμά της και να μην καθιστά την ζωήν του άνδρός της άνυπόφορον. Της άρέουση ή διασκεδάσει, ενώ δέν άρέουση εις τον άνδρα της ; Νά τās στερεΐται. Ό άνδρας της εινε φτωχός, δέν μπορεί ν' άντεπεξέληθ εις την ζωήν ; Νά περιορίση τά έξοδά της. Άλλωστε δέν μπορεί ένας άνδρας ή μία γυναίκα να έχουν μόνον ελαττώματα, θά έχουν και προτερήματα, και όταν ζέρει ή γυναίκα να φερθή στον άνδρα, θά ύποφέρει μόν λίγο από τά ελαττώματά του, άλλα θά άπολαμβάνη πολλά χάρις στα προτερήματά του. Τότε ένας γάμος μπορεί να εινε πραγματικά εύτυχής. Με αγάπη. Μάρω Ι...

Η δης ΤΑΣΙΑ ΖΥΓ... (Αθήνα), μās άπαντά : 'Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Εινε πολύ δύσκολη ή άπάντησι στο έρώτημά σου, γιατί αυτή ή άπάντησις εινε ο καθρέφτης του έσωτερικού μας κόσμου. Άπαντώ, γιατί θεωρώ ύποχρέωσί μου να συμβάλω πάντα εις την έπιτυχία της «καμπάνιας» σας. Έγώ νομίζω πώς ο καλύτερος σύζυγος, ιδανικόν δέν τον λέω, γιατί οι όρισμοι πολλές φορές στην πραγματικότητα δέν άποδίδουσι ούτε ελάχιστον τού σχετικού, εινε εκείνος που μπορεί να νιώση τή γυναίκα του κι' ύποχωρώντας να της δινή τó δικαίωμα ν' άναπτύξη όλα της τά προτερήματα ως μητέρα και να εκδηλώση όλη την άφοσίωσι ως σύζυγος. Άδιαφορώ για την οικονομική κατάστασι του μέλλοντος συζύγου μου, θέλω μόνον να έχω τó δικαίωμα της γνώμης μου, για να συμβάλω όσο μπορώ στην οικονομική μας ευημερία, της όποιας τó 90 % για την άπόλυτη έπιτυχία όφείλονται στη γυναίκα. Μ' αυτά δέν θέλω να πώ πώς ο άνδρας μου πρέπει να εινε δλο ύποχωρησις, άλλα να τον διακρίνη τού πνεύμα της συνεργασίας. Νά του λείπη, αν όχι δλότελα, πάντως όμως σέ μεγάλο βαθμό, κι' ο άπόλυτος έγωισμός κι' ή άπόλυτη ύποδουλωση. Τόν θέλω έναν Ικανό συνεταιρό στην άνάπτυξι και μόρφωσι των παιδιών μας, με πρωτοβουλία για πάν τού φρόνιμον κι' ύποχωρητικότητα για τίς τυχόν πλάνες του. Άφωτισμένη άναγνωστρία. Τασία Ζυγ...

Η δης ΜΑΡΙΑ ΤΣΟΧΑΛΗ (Μπογιάνη 'Αττικής), μās γράφει : 'Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Άχι μελά που μουβάλες στο κεφάλι μ' αυτό τó διαγωνισμό σου... Μά, θά μου πής, εινε τόσο δύσκολο να βρηή ποιός άνδρας σου ταιριάζει ; Και βέβαια δύσκολο. Υπάρχουν τόσα καλούπια !... Μά για στάσου... Θαρρώ πώς τον βρηήκα. Με είδε ο καμμένος στενοχωρημένη και ήρθε να με βγάλη απ' αυτή τή δύσκολη θέσι. Νά σάσπώ πώς εινε ; Άλλά όχι. Δέν μας ενδιαφέρει ή μορφή του (έμένα τούλάχιστον). «-Ζητάς, με ρώτησε, σύζυγο ;... Είμαι εύώ αυτός που σου ταιριάζει. Είμαι εύώ εκείνος που νιώθει ή γυναίκα. Σ' ένοιωσα καλά, και...»νέμαι ! Πλούτη δέν σου προσφέρω, ούτε τιμές. Δέν έχω τίποτ' απ' αυτά. Εινε άλλωστε μάταια. Σου προσφέρω μία καρδιά γεμάτη αγάπη για σένα, και τó γερό κορμί μου, για να στηριχθής άπάνω και να βυθισθής ξεκουράσασα τó δύσβατο δρόμο της ζωής. Μαζύ μου ζώντας, δέ θά νιώσης την παραμικρή θλίψη, δέν θά αισθανθής τον παραμικρότερο πόνο. Άρκετά φαρμακία σέ πότιε ως τώρα ή ζωή. Στο έξης θά τά μοιραζόμαστε και θά μās φαίνονται τόσο γλυκά, γιατί μαζύ θά τά δοκιμάζουμε. Θά ζώ για σένα και θά ζήξ για μένα. Θά ζούμε τόσο για μās, ώστε ή κακίες του κόσμου δέν θάναν Ικανές να μās φτάσουν. Θά είμαι δικός σου και μόνο δικός σου. Θέλω μόνο γι' άντάλλαγμα να μου χαμογελάς και νά χης πάντα ένα καλό λόγο, όταν κουρασμένος θάρχωμαι να ξεκουράζωμαι στην αγκαλιάσου. Με θέλεις για σύζυγο ; Νά, σκέφτηκα, ποιός εινε ο ιδεώδης για μένα σύζυγος ; Ό άνδρας που μ' αγαπά. Πού άφηνη στην άκρη τά μικροσυμφέροντα και τίς κουτές κοινωνικές προ-

Η δης «ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ» μās γράφει : 'Αγαπητό «Μπουκέτο». Άν και είμαι τακτική άναγνωστρία σου, έντούτοις άργησα ν' άπαντήσω στην τόσο ώμορφη έρώτησί σου. Τόν άντρούλη μου, λοιπόν, τον θέλω πρώτον να με αγαπά σέ τέτιο βαθμό, που ή άλλες γυναίκες να μη τού κάνουν καθόλου αίσθησι, να μην εινε ζηλιάρης, να εινε νόστιμος και έξυπνος (καμμία φορά μπορεί να κνή και τόν κουτό, για να μη με στενοχωρή). Δέν με μέλλει αν εινε φτωχός ή πλούσιος. Νά εινε από καλή οικογένεια, να αγαπά τά σπόρ, τά τραγούδια, τó χορό, να έχη ρητορικό ταλέντο, να εινε τίμιος, εύγενικός και καλοκάγαθος, και τέλος, Ικανός για όλα... Μά έπειδή, αγαπητό «Μπουκέτο», δλ' αυτά εινε δύσκολο να βρεθούν σ' ένα και μόνο άτομο, θά είμαι εύχαριστημένη αν έχη ο σύζυγός μου τó σπουδαιότερο προσόν. Ποιό ; Τó καταλαβαίνεις. Ό εύτυχέστερος δέ γάμος εινε ή αμοιβαία αγάπη, ή έκτιμησις, ή άφοσίωσις και ή διαρκής πίστις. Όταν αυτά υπάρχουν, ύπάρχει και ή εύτυχία. Όμολογώμεν ότι δέν καταλαβαίνουμε τί εινε αυτό τó σπουδαίο «προσόν» ενός συζύγου, για τó όποιο κáνει λόγο τó «Διαβολάκι». Άς φροντίζουν λοιπόν ή άγαπητές άναγνωστρίες μās να εινε σαιρές και μη μισηστηριώδεις.

Η δης «ΜΙΑ ΠΑΤΡΙΝΟΠΟΥΛΑ» (Πάτρα), μās γράφει : 'Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Μας, έρωτάς «Ποιος εινε ο Ιδανικός σύζυγος». Έγώ την γνώμη ότι δέν εινε δυνατον να τον Ιδανικό άνδρα, δηλαδή τον τέλειον, τον άπληλαγμένον από ελαττώματα. Ό άνδρες, καθώς και ή γυναίκες, έχουν τά προτερήματα και τά ελαττώματά των και συχνά μία σύζυγος πρέπει να γνωρίζη να ύποχωρή, όταν βεβαίως δέν πρό-

κεται για σοβαρά ελαττώματα. Έκείνο το όποιον πρέπει να ζητήσουμε από τον σύζυγό μας, είναι να αγαπά την οικογενειακή ζωή και το σπίτι του, το όποιο να θεωρή ως ένα ήρεμο καταφύγιο κι' όχι σαν μιά φυλακή, την οποία να βιάζεται να εγκαταλείψει. Πρέπει να έχει συνείδηση της άποστολής του ως συζύγου και πατρός και να εκτιμά βαθειά εκείνη την που θά πάρη, ούτως ώστε στο πρόσωπό της να μη βλέπη μόνο την «γυναίκα», αλλά και εκείνη που στο δικό του σπίτι θά αντικαταστήση τη μητέρα του, την πιστή και άφωτισμένη σύντροφο, που στις δύσκολες στιγμές του βίου θά σταθή δίπλα του ως φύλαξ άγγελος, για να τον παρηγορήσει και να τον ένθαρρύνη. Γιατί ο γάμος είναι ή πορεία δυο ανθρώπων σ' ένα δρόμο από λύπες και χαρές και μόνο ή αγάπη ή βαθειά και άναλωτική, που στηρίζεται στην έκτιμησι και στην έμπιστοσύνη, θά μάς δίνη τη δύναμη να ύποφέρουμε ευκολώτερα τή λύπη και θά μάς καταστήση έντονώτερη τη χαρά.

Μ' έκτιμησι. «Μιά Πατρινοπούλα»

Η δ'ς Ε. Π. Ρ. (Αθήναι), μάς άπαντά :
 "Αγαπητό «Μπουκέτο». Για μένα Ιδανικός σύζυγος είναι ένας άνδρας μ' ευγενικά ψυχή, με γερό σώμα μ' και γερό μυαλό, μ' ένα χαρακτήρα σταθερό, εύθυμο, δυνατό, που θά έχη μιά ζυγιομένη αγάπη σε όλα και για όλα, και μιά καλή δουλειά, που να φέρνη τόσα, όσα θά έξασφάλιζαν μιά ζωή μέτρια." Ένας γάμος, για να είναι εύτυχησμένος, κατά την αντίληψή μου, πρέπει να υπάρχει άμοιβαία έκτιμησι και αγάπη και οι ένδιαφερόμενοι να προσπαθούν, αν δεν ύπάρχει, να έπέλθη αν όχι άπόλυτος, γιατί είναι δύσκολο, τουλάχιστον σχετική συμφωνία χαρακτήρων. Μ' έκτιμησι Ε. Π. Ρ.

Η δ'ς ΧΡΥΣΑΝΘΗ (Πειραιεύς), μάς γράφει :
 "Αγαπητό «Μπουκέτο». Άνευ αξιώσεων βραβείου, σου στέλνω τήν άπάντησή μου. Ο Ιδανικώτερος άνδρας, ο Ιδανικώτερος σύζυγος, είναι αυτός που άγαπούμε, κι' όσο τον άγαπούμε...είνε άνώτερος κι' άπό Θεός Ι... Άλλοίμονό του όμως αν περάσει ή αγάπη ! "Ε, τότε... κι' αυτός ο Σατανάς είναι καλύτερος του και εις τήν μορφήν και εις τήν ψυχήν !... Μ' αγάπη. Χρυσάνθη

Η δ'ς ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ (Θεσσαλονίκη), μάς γράφει :
 "Αγαπητό μου «Μπουκέτο», Δέν ύπάρχουν Ιδανικοί σύζυγοι, δυστυχώς ! Ύπάρχουν μόνο άνθρωποι. Άνθρωποι καλοί και άνθρωποι κακοί. Καλοτυχ ή κοπέλλα που θά τήν εύνοήση ή Μοίρα να πάρη για σύντροφο τής ζωής της έναν καλόκορδο κι' άφωτισμένο σύζυγο. Αυτό είναι το μυστικό τής εύτυχίας στο γάμο. Πρέπει, φυσικά, να είναι και ή σύζυγος πιστή και άφωτισμένη. "Ετσι, ή άρμονία είναι πλήρης και ή εύλογία του Θεού σκέπει τον οίκον ενός συζυγικού ζεύγους. Μά τιμήν Μαρία Πανταζοπούλου

Η δ'ς Μ.Μ.Μ. (Πειραιεύς), μάς άπαντά :
 Προτιμώ τήν χηρείαν ! Άρα Ιδανικός σύζυγος για μένα είναι ο έτοιμόροπος, ήγουν εκείνος που μαζεύει γράμματα για τον άλλο κόσμο !... Γιατά σας Μ. Μ. Μ. ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπονήσεις.

ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΝΔΡΕΖΙΚΑ ΦΥΛΛΑ
ΑΓΓΛΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

—'Ο έπισκεπτής.—Δέν τολμώ να σας τό πώ, μίσις Σμιθ, αλλά ο μακαρίτης σύζυγός σας μου χροστούσε δέκα σελίνα, όταν πέθανε.
 'Η χήρα.—'Αλήθεια ! "Ω, κύριε... Πόσο χαίρομαι που θάχετε έτσι μιά άφομή να τον θυμάστε !...
 'Η μίσις Χιλς.—Ξέρεις τί διάβαξα προχθές ; 'Η στρουθοκάμηλος, λέει, δέν έχει καλή όρασι και συγχρόνως χωνεύει ό,τι όποτε καταπιή.
 'Η μίσις Μπίλς.—'Αχ, τί ιδιώδες τύπος...σύζυγος, ή στρουθοκάμηλος !...
 Στό έργαστήριό των φυλακών.
 'Ο διευθυντής.—Αυτοί οι άσκαοί είναι έλλεινά καμωμένοι !...
 'Ο κατάδικος.—'Αν ή έργασία μου δέν σας άρέσει, μπορείτε να με...άπολύσετε !...
 Κόποτε, ένας Σκώτος μπήκε σ' ένα 'Αμερικάνικο Τηλεγράμματο για να στείλ'η ένα τηλεγράμμα. 'Ο υπάλληλος του έλε πώς θά πλήρωνε όσες λέξεις θά έγραφε, εκτός τής ύπογραφής του, για τήν όποία δέν θάδινε τίποτε.
 'Ο Σκώτος σκέφτηκε τότε κάμωσση όρα και κατόπιν έλε :
 —Χι... όρα !... 'Εγώ λοιπόν, κύριε, είμαι 'Ευφρόδειμος και τ' όνομά μου είναι : «'Επιστρέφο το Σάββατο. Θά τηλεγραφήσω λοιπόν μόνο τ' όνομά μου !...
 Μιά μέρα οι διαβάτες είδαν άπάντο στο παράθυρο ενός σπιτιού τήν έξής άγγελιά : «Πωλείται πιάνο».
 Τήν επομένη, άπάντο στο παράθυρο του διπλανού σπιτιού, άπέγραφε επίσης μιά άγγελιά, που έλεγε : «Δώδεκα νάχη ο Θεός !...
 'Η κυρία.—Μαίρη, παρατηρώ πώς ο φίλος σου ο χωροφύλακας έρχεται πολύ συχνά τελευταίως. Λές νάχη καλούς σκοπούς ;
 'Η μαγειρίσα.—Νομίζω, κυρία ! Γιατί άρχισε τελευταίως να γρονθιάνη για τή μαγειρική μου τέχνη !...
 Καυμένη Σαίξπηρ !...
 'Από μιά έπιστολή μαθητού :
 «Μετά τις έξετάσεις δώσαμε μιά παράσταση, που λέγεται «Αμλέτος». 'Ησαν καλεσμένοι όλοι οι γονείς των παιδιών. Μολονότι δέ πολλοί άρ' αυτους είχαν ιδή τό ίδιο έργο στο θέατρο, όστόσο δέν μπόρασαν να μη γελάσουν με τήν καρδιά τους !...
 'Ο πατέρας λέει στο γατό του, ο ό οποίος μαθαίνει βιολί :
 —Τζώρε, αν μελετήσεις καλά, θά σου δώσω ένα σελίνα.
 'Ο Τζώρε.—Καλά, μπαμπά, δέν μ' γείτονάς μας, ο μιστρο Μπράουν, μου έταξε δυό σελίνα...
 'Ο δάσκαλος.—Τόμυ, μπορείς να σχηματίσης μιά φράση, που νάχη μέσα τή λέξη «αυτιά» ;
 'Ο Τόμυ.—Τό πρωί έπια ένα φλιτζάν καφέ !...
 'Ο δάσκαλος.—Μά, παιδάκι μου, που είναι τό κριθάρι ;
 'Ο Τόμυ.—Μέσα στον καφέ, κύριε !...
 Βολικός άνθρως.
 Μέσα στο βαγόνι του τράνου ένας νέος λέει στον συνταξιδιώτη του :
 —"Ω ! τί έπαθα !... Καθώς πήρα τό πανορόφο μου άπό τό δίκτυο, τράδηξα, χωρίς να θέλω, τον κώδικα του κινδύνου. Τι να κάνω τώρα ; Θά με ύποχρεώσουν να πληρώσω πέντε λίρες πρόστιμο !...
 'Ο συνταξιδιώτης.— Δώσε μου τρεις λίρες και θά προσποιηθώ πώς μ' έπιασε μιά νεύρωσι και ριχτήκα να σε πνίξω !...
 'Η έπισκέπτρια ρωτάει έναν κατάδικο :
 —Γιατί παραπονείσαι πώς είσαι άτυχος ; Δέν έχεις δικη. Πές μου τί έκανες για να βρούκεσαι σήμερα στη φυλακή...
 'Ο κατάδικος.— Δέν έκανα τίποτε, κυρία. Ή έκανα μόνεκα ένα χωροφύλακα !...
 ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ
 Διαβάστε στην «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τις άπαντήσεις των νεαρών κυριών για τήν ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟ. Άρχισαν δημοσιευόμενες άπό του φύλλου των Χριστουγέννων

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ
 "Όπως εις σειράν φύλλων έγράψαμε, εκ των άπαντήσεων των άναγνωστριών μας στο έρώτημα του «Μπουκέτου» : «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;», θά βραβευθούν ή πέντε επιτυχέστερες. 'Η 1η επιτυχής άπάντησις θά πάρη ως βραβείο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΡΩΜΑ (Εθρωπαικό), αξίας 400 δραχμών, και τό δικαίωμα ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΔΩΡΕΑΝ, στο Κομμωτήριον του κ. Χαμαράκη. 'Η 2α ΕΝΑ ΡΟΥΖ ΧΕΙΛΕΩΝ, αξίας 175 δραχμών και ΔΥΟ ΜΙΖ-ΑΝ-ΠΙΑΙ, εκ του κ. Χαμαράκη. 'Η 3η ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Εθρωπαική), αξίας 150 δραχμών. 'Η 4η θά δικαιούται επίσης ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΔΩΡΕΑΝ στο Κομμωτήριον του κ. Χαμαράκη. Καί ή 5η θά πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ μεταξωτή. 'Επίσης θά δημοσιευθούν ή φωτογραφίες των Δίδων που θά βραβευθούν.
 Παρακολουθώ επίσης τας άγαπητάς άναγνωστρίσας μας όπως άπαντοί' σαφώς, όχι πολύ έντελώς, και όπως καθαρογράφου. Τέλος, τας παρακαλούμαι όπως σηματούουν στή γωνία του τετραγώνου της άπαντήσεως των τή λέξι «ΚΑΜΠΑΝΙΑ» Γράφατε επί τής μιάς πλευράς του χαρτου.